

почва нѣкой да си представя, че ще се разболѣе, че ще осиромашее и пада духомъ. — Споредъ мене, това, именно, е глупава работа. Защо трѣбва да си представяте такива работи, когато човѣкъ не е създаденъ нито боленъ, нито сиромашъ? Че се е разболѣлъ, или че е осиромашалъ, причината за това е той самъ. Мързеливиятъ се разболява. Докато човѣкъ е буденъ, докато е активенъ и поддържа деятелността на своитѣ клетки, човѣкъ не може нито да боледува, нито да осиромашава. Потенциално човѣкъ е богатъ, а кинетически — сиромашъ. Какво трѣбва да направи, за да подобри положението си? Той трѣбва да превърне потенциалната си енергия въ кинетическа. Въображението въ човѣка е сила, която може да му помогне въ това превръщане. Нѣкой иска да стане музикантъ. Нека си представи, че има хубава, скжпа цигулка, и всѣки день свири по петъ—шестъ часа. Следъ това излиза на сцената и започва да свири като виденъ музикантъ. Потози начинъ мисълта му ще слѣзе на физическия свѣтъ и ще започне да влияе върху музикалното му чувство. Другъ пѣкъ иска да стане виденъ писателъ или лѣкарь. И това може да постигне, като си представи, че пише велики работи, или че лѣкува болести, за които съвременната медицина се указва безпомощна.

Съвременнитѣ хора не успѣватъ въ живота си, понеже се спиратъ само върху